

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2211

гр. София, 14.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **8926** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс, във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на Е. Д. М., с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП) - МВР, за обезщетение в размер на 100 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, причинени от непозволено увреждане - изготвен клеветнически документи по НОХД № 3555/2018г., за периода от 28.05.2019г. до 18.07.2019г., ведно със законната лихва от 28.05.2019г. до окончателното изплащане на сумата. В исковата молба се твърди, че вредите са причинени от действията на заместник-директора на ГД НП Т. Г., който в изготвен документ вх. № 328600-2565/23.04.2019г. на ГДНП, приложен по нохд № 3555/2018г. по описа на Специализирания наказателен съд заявява следното: „Установена е престъпна връзка на Е. М. с И. Р. В.“, с което го е обидил и клеветил. Обстоятелствата са уточнени с молба вх. № 15118 от 17.12.2019г.

Настоящото дело е образувано, след като с определение № 31 от 29.09.2022г. по дело на смесен състав на ВКС и ВАС № 22/2022г., след повдигнат спор за подсъдност между АССГ и СГС, е определено, че компетентен да се произнесе по исковата молба на Е. М. е Административен съд – [населено място] (АССГ). В определението е прието, че документът е изготвен от длъжностно лице при Министерството на вътрешните работи, при изпълнение на служебни задължения, съставляващи административна дейност.

Ответникът, Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на производството по реда на Глава единадесета АПК, вр.с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Алтернативно излага доводи, че искът е неоснователен, необоснован и недоказан.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура моли съда да отхвърли исковата молба като неоснователна и недоказана.

По искане на жалбоподателя в хода на настоящето производство бяха приети медицинското досие на ищеца от Затвора – С.; от ответника са представени справки за водените срещу Е. Д. М. досъдебни производства за периода 2009-2013г. и справка за съдимост. От Националната следствена служба е представена справка за образуваните и водени наказателни производства по отношение на Е. Д. М. и И. Р. В..

От Апелативен съд - С. е изпратен заверен препис от писмо рег. № 328600-21784/07.05,2019г от заместник – директора на ГДНП – МВР старши комисар Т. Г. до председателя на Специализирания наказателен съд VI състав. На страница 5 от писмото четвърти абзац от горе надолу е посочено, че: „На 24.09.2012г. е извършено наблюдение на адрес в кв. К., [жилищен адрес] ап3, на който е адресно регистриран И. Р. В., ЕГН [ЕГН]-престъпна връзка на издирвания М.. При проверката издирваният не е установен. Установен е И. В., с който е проведена РБ. Същият споделя, че не е виждал издирвания М. повече от две години и не знае негово местонахождение в момента.“ В съдебно заседание ищецът, след запознаване с документа, изрично заявява, че това е документът и клеветническото твърдение в него, които са му причинили описаните в исковата молба неимуществени вреди, за които претендира обезщетение.

По искане на ищеца е разпитан свидетелят М. В. П., пребивавал в едно помещение с М. през 2019г. Според показанията му твърдението в писмото на зам.-директора на ГДИН много за престъпна връзка с И. Р. В. го нервирало и явосвало, взимал хапчета за кръвно и нерви, споделял е, че няма нищо общо с тези лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ визира отговорност на държавата за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като само в тези случаи исковите за обезщетения от такива вреди подлежат на разглеждане по реда на Глава XI, чл. 203 и сл. АПК.

Като прецени твърденията на страните и след като се запозна със съдържанието на заявеното в писмото, съдът прецени, че писмото, изготвено от заместник-директора на ГДНП Т. Г., приложен по похд № 3555/2018г. по описа на Специализирания наказателен, не представлява административен акт по смисъла на чл. 21 АПК.

Макар да е изготвено от служител на ГДНС, писмото не е изготвено при или по повод изпълнение на административна дейност. В чл.39, ал.1 ЗМВР е предвидено, че Главна дирекция "Национална полиция" при Министерството на вътрешните работи е национална специализирана структура за осъществяване на оперативно-издирвателна дейност, охранителна дейност, дейност по разследване на престъпления, информационна, контролна, превантивна, административно-наказателна дейност и такава по предоставяне на административни услуги. В случая, след представяне на документа и запознаване със съдържанието му, съдът установи, че той е изготвен във връзка с осъществяваната от служителите на ГДНП оперативно-издирвателна дейност и дейност по разследване на престъпления, а не при или по повод

административна дейност. В случая, претендираните с исковата молба вреди не са от такава административна дейност на ответника, поради което и отговорността му не е по реда на Глава XI от АПК, вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Истиността на фактите посочени в писмото, в това число и наличието на престъпна връзка на ищеца с определено лице са предмет на наказателното производство. В този случай държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи при условията на чл.2 от ЗОДОВ.

В случай, че счита, че е жертва на престъплението клевета по смисъла на НК, ищецът разполага с възможността за ангажиране на наказателната отговорност на извършителя по реда на НПК.

Предвид изложеното, доколкото действията по съставяне на писмо рег. № 328600-21784/07.05,2019г от заместник – директора на ГДНП – МВР старши комисар Т. Г. до председателя на Специализирания наказателен съд VI състав не представляват действие на административен орган или длъжностно лице при или по повод изпълнение на административна дейност, нито самото писмо представлява административен акт, то искът е недопустим.

Съгласно чл. 130 ГПК, вр. чл. 144 АПК, когато съдът констатира, че искът е недопустим, а в случая – и неподведомствен на административния съд, той връща исковата молба.

Предвид това и на основание чл. 253 т. 1 ГПК вр. чл. 144 от АПК и чл. 204, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 65-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 15.02.2023 г., с което е даден ход по същество на спора.

ВРЪЩА искова молба на Е. Д. М., с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР, за обезщетение в размер на 100 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, причинени от изготвен клеветнически документи по НОХД № 3555/2018г. за периода от 28.05.2019г. до 18.07.2019г., ведно със законната лихва от 28.05.2019г. до окончателното изплащане на сумата.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 8926/2022 г. по описа на Административен съд - [населено място].

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: